

Kommissionsarbejdet var tilendebragt, at nogle saadanne Ønsker fremkom.

Angaaende de Penge, der indkommer ved Salget af de forskellige Bygninger derude, vil jeg sige, at det naturligvis er Udvalgets Mening, at disse Penge skal indgaa i Statskassen.

Forsvarsministeren (Brorsen): Jeg kan fuldt ud tiltræde, hvad Ordføreren udtalte, at det naturligvis er Meningen, at de Penge, der kommer ind ved Salget af Grunde eller Bygninger, skal indgaa i Statskassen.

For øvrigt har jeg ikke ret meget at føje til, hvad jeg udtalte sidst. Jeg skal kun sige angaaende det ærede Medlem Hr. Holger Andersens Udtalelser, at jeg forstod dem saaledes, at han var fuldstændig enig med mig, og jeg maa antage, at det er den almindelige Anskuelse, at det naturligvis er Ministeriet, i dette Tilfælde Marineministeriet, og den samlede Regering, som giver de Direktiver, som skal gaa ud til de underordnede Myndigheder, der her er Tale om. Jeg synes i det hele, der var noget forfærdelig uklart i det ærede Medlem Hr. Reedtz-Thotts Argumentation. Er det Meningen, at en Flaade under Krigsforhold fuldstændig skal kunne dirigeres her og der, som Viceadmiralen eller Chefen for Marinestaben finder det passende? Det maa være den samlede Regering, der giver Direktiverne, idet den dog ikke blander sig i Detailler med Hensyn til Skibenes Føring.

Det ærede Medlem Hr. Holger Andersen nævnte 1864. Da havde vi en militær Minister, og jeg skal ikke komme ind paa, hvad Fejlen var den Gang, eller om det vilde have været bedre, hvis man havde haft en anden Mand. Jeg tror slet ikke, det Spørgsmaal egner sig til at føres ind i denne Debat. Det kommer an paa, at man nu faar klarlagt, hvilke Funktioner de enkelte Afdelinger, der her er Tale om, Flaadestationen, Orlogsværftet, skal have, og at det saa er Marineministeriets Sag at sørge for det bedst mulige Samarbejde.

Holger Andersen: Det, der skete i 1864, var jo netop, at Krigsministeren, Oberst Lundbye, Gang efter Gang greb ind i den ansvarlige Overkommandos indre Dispositionsforhold, at der faktisk ikke var nogen

samlet Ledelse, men der var denne evige Divergens mellem den ansvarlige Overkommando og den siddende Krigsminister. I øvrigt skal jeg kun understrege endnu en Gang, at det selvfølgelig bør være den samlede Regering, der giver Direktiverne, angiver Hovedretningslinierne, men dette kan kun vanskeliggøres, naar der indskydes et Mellemled, hvad vi havde saa rig Lejlighed til at iagttage i 1864. Hele Krigshistorien, ikke mindst Begivenhederne under den fransk-tyske Krig 1870—71, viser, hvor uheldigt et saadant Forhold virker.

Reedtz-Thott: Det, jeg ønsker angaaende Kommandoforholdene saavel i Hæren som i Marinen, er kun, at de Forhold, som nu er til Stede ifølge Loven, skal blive ved at være til Stede; men det er det, jeg tror, man vil forfuske gennem de Foranstaltninger, man her vil træffe.

Til den ærede Ordfører Hr. Ulrich skal jeg blot sige, at Betragtningerne om Navneforandring meget ofte hviler paa den Opfattelse, at Orlogsværft og Skibbygning er det samme. Det ærede Medlem sagde, at man skulde kalde noget, som intet Værft var, et Værft, nemlig Flaadestationen. Men et Værft kan udmærket godt være et Værft, uden at der bygges Skibe; det kender man overalt i Verden; det er den væsentligste Betegnelse overalt.

Det ærede Medlem Hr. Ulrich gjorde nogle Bemærkninger om Udvalgets gode Hensigter overfor mine Ændringsforslag. Jeg maa tilstaa, at dem forstaaer jeg ikke.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslag Nr. 1 til § 1 af *Udvalget*, tiltraadt af *Forsvarsministeren*, (se Till. B. Sp. 1628),

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 2 til samme Paragraf af et *Mindretal* (Parkov og Reedtz-Thott)

forkastedes med 92 Stemmer mod 11.

Ændringsforslag Nr. 3 til samme Paragraf af *Samme*, ansaas som

forkastet med samme Stemmetal som Ændringsforslag Nr. 2.